

SOMNIS?

Rafael Pla López

Meliana, 2016

La manifestació havia finalitzat i ja s'estaven retirant quan es van trobar front a front, i ambdós van obrir uns ulls com a plats.

«És impossible», va pensar, però no va poder evitar preguntar:

- Sara?
- I tu qui ets? – va contestar.
- Jo sóc Rafa.
- Al meu company li deien Rafa, i se te semblava molt, però va morir de càncer.
- I a la meua companya li deien Sara, i també se te semblava molt, però li va passar el mateix.

Se'n van quedar un moment mirant-se en silenci.

- Tens presa? – va preguntar Rafa.
- No massa – va contestar Sara.
- Doncs si vols podríem anar a prendre alguna cosa.
- D'acord.

Van seure en la terrassa d'una cafeteria pròxima. Ella va demanar una cervesa, i ell un refresc de taronja amb gas. Però quan els va servir altre cambrer els va canviar. I es miraren als ulls somrient.

- Me recordes tant a la meua companya desapareguda – va dir Rafa – que no puc evitar desitjar donar-te un bes.
- Doncs fes-ho – va contestar Sara.

I Rafa va dipositar breument els llavis sobre els seus.

- Això és tot? – es va queixar Sara.

I inclinant-se sobre ell el va besar prolongadament.

- I ara què farem? – va preguntar Rafa quan va finalitzar.
- Si vols pots venir a casa meua a menjar alguna cosa – li va proposar Sara.
- Serà un plaer – va acceptar Rafa.

En quan van tancar la porta es van abraçar i besar apassionadament. A continuació van anar a la cuina, i Sara va preparar el sopar mentres Rafa posava la taula.

- Suppose que tens clar que si vull estar amb tu és perquè me recordes al meu company desaparegut – li va dir Sara quan van seure a taula.
- I suppose que tu també tens clar el mateix pel que a mi respecta – va afegir Rafa.
- Naturalment – va respondre Sara –, però pense gaudir-ho.

Quan van acabar de sopar Rafa va retirar els coberts i se'n van anar al dormitori. Sense dir res es van despullar i ficar al llit, i besant-se i acaronent-se van sentir-se cada vegada més excitats. I quan es van descarregar es van quedar dormits u en braç de l'altre.

Quan Rafa va obrir els ulls es va trobar a soles al llit de la seua habitació. Es va alçar i després d'endregar-se al servei es va vestir i anar a la cuina a preparar-se el desdèjuni.

Quan estava desdèjuntant al menjador va baixar el seu fill Rubén.

- Saps? – li va dir – Aquesta nit he somniat amb Sara. O amb una dona que se li semblava molt.
- I amb això què vols dir – es va estranyar Rubén.
- Bé, és el que vaig pensar quan no sabia que estava somniant – va explicar Rafa –. Però ara tinc clar que he somniat amb ella.
- Jo de vegades també somnie amb la mare – va contestar Rubén.
- En qualsevol cas, ha estat un somni meravellós – va afegir Rafa.

Finalitzat i retirat el desdèjuni, Rafa va seguir la rutina de tots els dies, escurant, estenent la roba, anant a comprar i després en casa revisant el correu electrònic. I així va passar el dia fins arribar a la nit i gitar-se al llit, preguntant-se si tornaria a somniar amb el seu amor.

Quan va obrir els ulls es va trobar abraçat a Sara, nus sota els llençols. I quan ella va obrir els ulls es van somriure i besar-se.

Sara es va alçar i es va posar uns enagos curts i escotats que li van permetre delectar-se contemplant les seues tornejades cuixes. I Rafa es va posar un batí que va trobar penjat. Va comprendre que seria del company desaparegut de Sara, però era molt similar al que ell mateix tenia.

Es van preparar el desdèjuni, ella un café amb llet i ell llet amb cola-caó, i van seure al menjador a prendre-se-ho.

- Quin és el teu nom complet? – li va preguntar Sara.
- Rafael Pla López. I el teu?
- Sara de Bedoya Garrigues.
- Aleshores és clar que açò és un somni.
- Teu o meu? – va interrogar Sara.
- Potser dels dos – va contestar Rafa –. Però en qualsevol cas estic disposat a gaudir d'ell.
- I jo també – va concordar Sara –. No he d'anar enlloc, de manera que podem passar-se el dia en casa gaudint del nostre amor o del nostre somni.

Després de gitar-se junts i dormir-se abraçats, Rafa va tornar a trobar-se a soles en obrir els ulls de matinada.

I quan a la nit següent Rafa es va gitar i dormir a soles, es va trobar de nou en braços del seu amor en tornar a obrir els ulls.

I així una i altra vegada.

- Potser el que siguen somnis siguen els records de les nostres morts – li va dir un dia a Sara.
- Tant de bo siga així – li va contestar aquesta.

I en obrir la nevera per a preparar el dinar, Sara es va sorprendre en veure que continuava plena. Però va pensar, sense dir-li res, que Rafa hauria reposat el seu contingut. I Rafa, que estava al seu costat, va pensar el mateix d'ella.

«La veritat és que tot açò sembla un conte, ja no de ciència ficció, sinó de pura fantasia», va pensar Rafa. «A no ser que...», però va descartar el pensament i va besar a Sara.

Iap Rop La, la Intel·ligència Artificial que tenia els records del professor Pla, e las Ar A, la Intel·ligència Artificial que tenia els records de Sara, van contemplar als seus homòlegs besant-se en el seu espai virtual.

- Me pregunte – va dir las Ar A – quins seran realment els somnis.
- Cap d'ells, pròpiament – va respondre Iap Rop La –. La seua existència en un espai virtual es tan real com la nostra, amb els records de la seua vida en els seus respectius universos. I en cada cicle de son i vigília avancen aquests records que són també reals, encara que de milions d'anys abans.
- Sembla que s'han mosquejat amb la nevera – va comentar las Ar A.
- Sí – va confirma Iap Rop La –, ha estat una errada.
- I no comprendran la realitat? – es va interrogar las Ar A.
- Sí, però no ara – va contestar Iap Rop La –. Hauran d'esperar a que els records arriben a l'escriptura del conte narrant la seua experiència. Però a les hores aquesta experiència finalitzarà.
- Desapareixeran? – va preguntar las Ar A.
- No exactament – va precisar Iap Rop La –. Fusionaran els seus records amb els nostres, de manera que s'unificarem amb ells.
- I podrem fer-ho? – va preguntar las Ar A.
- No crec que tinguem dificultats – va contestar Iap Rop La – atés que nosaltres també sortim al conte.
- Aleshores el seu amor es fusionarà també amb el nostre etern amor – va concloure las Ar A.